

DECIZIA nr. 428/2015
privind soluționarea contestației formulate de
domnul **.X.**,
înregistrată la D.G.R.F.P. București sub nr. 4700/21.01.2015

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații a fost sesizată de către Direcția Regională Vamală Ploiești – Biroul Vamal de Interior Prahova cu adresele nr. .x./07.01.2015 și nr. .x./19.03.2015, completată de către Direcția Regională Vamală București cu adresa nr. .x./28.05.2015, înregistrate la D.G.R.F.P.B. sub nr. 4700/21.01.2015, nr. 24934/30.03.2015 și nr. 44467/29.05.2015 cu privire la contestația formulată de domnul .X. – CNP ..., cu domiciliul în București, Aleea X, nr. x, bl. x, sc. x, et. x, ap. x, sector 4.

Obiectul contestației, remisă prin poștă la 19.12.2014 și înregistrată la Direcția Regională Vamală Ploiești – Biroul Vamal Prahova sub nr. .x./23.12.2014, completată cu adresa remisă prin poștă la 16.03.2015 și înregistrată la D.G.R.F.P.B. sub nr. .x./17.03.2015 îl constituie următoarele titluri de creanță:

- Act constatator nr. .x./14.02.2006 prin care s-au stabilit drepturi vamale în sumă totală de .x. lei;
- deciziile nr. .x.-.x. din 01.03.2007 referitoare la obligațiile de plată accesorii, prin care s-au stabilit majorări de întârziere în sumă totală de .x. lei;
- deciziile nr. .x.-.x. din 07.04.2011 referitoare la obligațiile de plată accesorii prin care s-au stabilit dobânzi de întârziere în sumă totală de .x. lei și penalități de întârziere în sumă totală de .x. lei;
- deciziile nr. .x.-.x. din 15.12.2011, referitoare la obligațiile de plată accesorii prin care s-au stabilit dobânzi de întârziere în sumă totală de .x. lei;
- deciziile nr. .x., .x. și .x. din 17.12.2012 referitoare la obligațiile de plată accesorii prin care s-au stabilit dobânzi de întârziere în sumă totală de .x. lei;
- deciziile nr. .x.-.x. din 11.06.2014 referitoare la obligațiile de plată accesorii prin care s-au stabilit dobânzi de întârziere în sumă totală de .x. lei.

Având în vedere prevederile art. 205 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborate cu pct. 3.7 din Instrucțiunile aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 2.906/2014, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să soluționeze contestația formulată de domnul .X..

Procedura fiind îndeplinită s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației.

I. Prin contestația formulată domnul .X. menționează că în data de 02.12.2014 i s-a comunicat înștiințarea de plată prin care a luat cunoștință de debitele și accesoriile aferente.

În legătura cu obiectul datoriei vamale, contestatarul precizează că în anul 2001, s-a importat din Germania autovehiculul Mercedes-Benz Vito, valoarea în vamă fiind de .x. lei, în baza căreia s-au stabilit taxe vamale, accize și TVA în sumă totală de .x. lei, aferentă aplicării unui procent de 6% asupra valorii în vamă, autoturismul beneficiind de regim tarifar preferențial.

Totodată menționează că singurul document în care este menționat numele contribuabilului este chitanța nr. .x./25.09.2001, în care este precizat faptul că „s-a primit de la .X., domiciliat în Ploiești, strada X, nr. x, bloc. x, scara x, ap. x, jud. Prahova, suma de .x. lei (RON), contravaloarea taxei vamale aferente valorii în vamă a autoturismului marca Mercedes-Benz Vito”

Contestatarul afirmă că răspunsul autorităților germane la solicitarea autorităților române cu privire la autenticitatea Certificatului de circulație a mărfurilor EUR 1 nr. .x., este evaziv, neîndestulător și nu este completat întocmai cu reglementările în vigoare de la acea dată, fără să răspundă în mod explicit la solicitările autorităților române, nepunând în discuție faptul că certificatul este autentic sau nu.

În baza acestui răspuns organele vamale au motivat actul constatator că nu se poate confirma faptul că vehiculului este originar în sensul Acordului România – UE, prin urmare vehiculul acoperit de acesta nu beneficiază de regim tarifar preferențial.

Contestatarul menționează că pentru formularea unui răspuns legal, conform prevederilor în vigoare la acea dată, organele vamale aveau obligația revenirii cu o nouă solicitare la autoritățile germane pentru a răspunde în legătură cu autenticitatea certificatului de circulație a mărfurilor EUR 1 nr. .x., iar faptul că organele germane au răspuns numai peste 4 ani, a făcut imposibil ca răspunsul dat de către aceștia să poată fi contestat, în cazul de speță 2 ani, intervenind între timp și prescripția fiscală (2001-2006).

Totodată menționează că, în cuprinsul motivării actului constatator se face referire în mod eronat, la un răspuns al administrației vamale germane nr. ZB/2005 și nu cum în mod greșit este trecut ZF/2005, fapt ce atrage după sine, nulitatea actului constatator.

În legătura de termenul de contestare a actului constatator, contribuabilul invocă nerespectarea prevederilor prevăzute de art. 45 din Codul de procedură fiscală, organele vamale neefectuând verificări prelabile cu privire la domiciliul actual, fapt din cauza căruia actele contestate nu i-au fost comunicate.

Astfel, istoricul adreselor este:

- 1987-2001: str. .X., nr. x, bl. x, sc. x, ap. x, Ploiești, jud. Prahova;
- 2001-2004: str. .X., nr. x, bl. x, sc. x, et. x, ap. x, Buftea, jud. Ilfov;
- 2004-2011: Bld. X, nr. x, bl. x, ap. x, jud. Prahova, Ploiești;
- 2011-prezent: Aleea X, nr. x, bl. x, sc. x, et. x, ap. x, sector x, București.

De asemenea precizează că în conformitate cu art. 131 din Codul de procedură fiscală a intervenit prescripția dreptului de a cere executarea silită asupra creanței principale și implicit a creanțelor accesorii, neexistând acte de întrerupere sau suspendare a termenului de prescripție a dreptului de a cere executare silită conform art. 132 și 133 din aceeași act.

II. Prin actul constatator nr. .x./14.02.2006 organele de specialitate din cadrul Biroului Vamal Ploiești au recalculat drepturile vamale aferente importului unui autoturism Mercedes-Benz Vito, introdus în țară în anul 2001, stabilind o diferență de plată în sarcina contestatarului .X. în sumă de .x. lei.

Motivul recalculării îl constituie faptul că, la controlul ulterior al certificatului EUR1 nr. L..., s-a constatat că autoturismul nu beneficiază de regim tarifar preferențial.

Întrucât contribuabilul nu a achitat obligațiile de plată stabilite prin AC nr. .x./14.02.2006, prin deciziile nr. .x.-.x./01.03.2007, nr. .x.-.x./07.04.2011, nr. .x.-.x./15.12.2011, nr. .x.-.x. și .x./17.12.2012 și nr. .x.-.x./11.06.2014 s-au stabilit accesorii în sumă totală de .x. lei.

III. Față de constatările organelor vamale, susținerile contestatarului, reglementările legale în vigoare pentru perioada verificată și documentele existente în dosarul cauzei se rețin următoarele:

3.1. Cu privire la invocarea nulității actului constatator nr. .x./14.02.2006

Cauza supusă soluționării este dacă motivul invocat de domnul .X. privind faptul că organul vamal s-a referit eronat în cuprinsul actului constatator la un răspuns al administrației vamale germană conduce la sancțiunea anulării actului administrativ.

În fapt, în urma verificării ulterioare „a posteriori” a corectitudinii certificatului EUR1 nr. L... prezentat de contribuabil cu ocazia importului în România a unui autoturism din UE, prin adresa nr. .x./17.10.2002 transmisă către administrația vamală germană, organele vamale române au solicitat verificarea acestuia, răspunsul fiind primit prin adresa nr. ZF/2005.

Prin contestația formulată, contribuabilul solicită anularea deciziei atacată, motivând că în cuprinsul motivării actului constatator se face referire în mod eronat, la un răspuns al administrației vamale germane și anume ZF/2005, numărul adresei prin care s-a răspuns la solicitare fiind nr. ZB/2005.

În drept, potrivit art. 46 din Codul de procedură fiscală, republicată prevede:

„Lipsa unuia dintre elementele actului administrativ fiscal, referitoare la numele, prenumele și calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, numele și prenumele ori denumirea contribuabilului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, cu excepția prevăzută la art. 43 alin. (3), atrage nulitatea acestuia. Nulitatea se poate constata la cerere sau din oficiu.”

Invocarea de către contestatar a faptului că a fost înscris în conținutul actului contestat incorect numărul adresei autorităților vamale germane nu conduce la nulitatea Actului constatator, deoarece elemente ce determină nulitatea sunt expres și limitativ prevăzute de art. 46 mai sus invocat.

Față de cele prezentate, solicitarea constatării nulității actului constatator nr. .x./14.02.2006 este neîntemeiată.

3.2. Referitor la actul constatator nr. .x./14.02.2006

Cauza supusă soluționării este dacă contribuabilul datorează diferențe de drepturi vamale de import pentru un autoturism prin retragerea regimului tarifar preferențial, în condițiile în care urmare controlului „a posteriori” inițiat de autoritatea vamală română cu privire la originea mărfurilor importate s-a stabilit că acestea nu pot fi considerate origine din Comunitate.

În fapt, urmare depunerii declarației de import nr. .x./2001, în data de 25.09.2001 domnul .X. prin chitanța nr. .x. a achitat la Biroul Vamal de Interior Prahova drepturi vamale în sumă de .x. lei, cu ocazia introducerii în România a unui autoturism marca Mercedes-Benz Vito, având seria șasiului .x., beneficiind de regim vamal preferențial în baza certificatului de origine EUR1 nr. ..., cu aplicarea taxei vamale de 6%.

Prin adresa nr. .x./2002 biroul vamal de import a solicitat verificarea „a posteriori” a certificatului EUR1 nr. L... către administrația vamală germană, răspunsul fiind primit prin adresa nr. ZF/2005, în care se precizează următoarele:

„Exportatorul menționat în caseta 1 a Certificatului menționat nu a solicitat eliberarea unui EUR1 și nici nu a împuternicit persoana care a semnat în caseta 12. Nu se poate confirma faptul că vehiculul este original în sensul acordului România – U.E. și prin urmare vehiculul nu beneficiază regim tarif preferențial”.

În consecință, în baza adresei nr. .x./2002 și a răspunsului administrației vamale germane remise de Direcția de Tehnici de Vămuire și Tarif Vamal nr. .x./2006, Biroul Vamal Ploiești a procedat la recalcularea drepturilor vamale de import prin emiterea actului constatator nr. .x./14.02.2006, stabilind în sarcina contribuabilului o diferență de plată în sumă de .x. lei.

Totodată, organele vamale au procedat la stabilirea accesoriilor aferente datoriei vamale în sumă de .x. lei, prin deciziile nr. .x.-x./01.03.2007, nr. .x.-x./07.04.2011, nr. .x.-x./15.12.2011, nr. .x.-x., .x./17.12.2012 și nr. .x.-x./11.06.2014.

În drept, în ceea ce privește acordarea unui regim tarifar favorabil, la art. 68 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României se prevede că:

„(1) Unele categorii de mărfuri pot beneficia de un tratament tarifar favorabil, în funcție de felul mărfii sau de destinația lor specifică, potrivit reglementărilor vamale sau acordurilor și convențiilor internaționale la care România este parte.

(2) Prin tratament tarifar favorabil se înțelege o reducere sau o exceptare de drepturi vamale, care poate fi aplicată și în cadrul unui contingent tarifar.”

Conform art. 16 „Condiții generale” pct. 1 din Protocolul nr. 4 referitor la definirea noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă, anexa la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat prin O.U.G. nr. 192/2001:

„Produsele originare din Comunitate beneficiază la importul în România și produsele originare din România beneficiază la importul în Comunitate de prevederile acordului, prin prezentarea:

a) fie a unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1, al cărui model figurează în anexa nr. III;

b) fie, în cazurile menționate la art. 21 paragraful 1, a unei declarații, al cărei text figurează în anexa nr. IV, dată de exportator pe o factură, pe o notă de livrare sau pe orice alt document comercial care descrie produsele în cauză, suficient de detaliat pentru a permite identificarea lor (denumită în cele ce urmează declarație pe factură).”

În ceea ce privește procedura pentru eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1, art. 17 din Protocolul nr. 4 prevede următoarele:

„1. Certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 este eliberat de către autoritățile vamale ale țării exportatoare pe baza cererii scrise a exportatorului sau, sub răspunderea exportatorului, de către reprezentantul său autorizat.

2. În acest scop, exportatorul sau reprezentantul său autorizat completează atât certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1, cât și formularul de cerere, ale căror modele figurează în anexa nr. III. Aceste formulare se completează într-una dintre limbile în care este redactat acest protocol și conform prevederilor legale ale țării de export. Formularele completate cu caractere de mână trebuie scrise cu cerneală, cu majuscule. Descrierea produselor trebuie să fie făcută în caseta destinată acestui scop, fără a lăsa nici o linie liberă. În cazul în care caseta nu este completată în întregime, trebuie să fie trasă o linie orizontală sub ultima linie a descrierii, spațiul liber fiind barat.

3. Exportatorul care solicită eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1 trebuie să prezinte oricând, la cererea autorităților vamale ale țării exportatoare în care se eliberează certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1, toate documentele necesare care dovedesc caracterul original al produselor în cauză, precum și îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol.”

Se reține că contestatarul a beneficiat inițial de preferințele tarifare prevăzute de Protocolul nr. 4 ratificat prin O.U.G. nr. 192/2001, respectiv de scutire de taxe vamale pentru importul autoturismului marca Mercedes-Benz Vito având seria șasiului

...

Aceasta scutire de taxe vamale a fost acordată de autoritățile vamale române în baza certificatului de origine EUR1 nr. ..., certificat ce a fost supus ulterior controlului „a posteriori” în baza adresei biroului vamal de import nr. .x./ 17.10.2002.

În ceea ce privește verificarea ulterioară a dovezilor de origine, art. 32 din Protocolul sus menționat, prevede următoarele:

„1. Verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează prin sondaj sau ori de câte ori autoritățile vamale ale țării importatoare au suspiciuni întemeiate în legătură cu autenticitatea acestor documente, cu caracterul original al produselor în cauză sau cu îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol.

2. În vederea aplicării prevederilor paragrafului 1, autoritățile vamale ale țării importatoare returnează certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 și factura, dacă a fost prezentată, declarația pe factură sau o copie de pe documente autorităților vamale ale țării exportatoare, indicând, dacă este cazul, motivele de fond și de formă care justifică o anchetă. Orice documente sau informații obținute, care sugerează că informațiile furnizate în dovezile de origine sunt incorecte, vor fi transmise ca dovadă a cererii de verificare.

3. Verificarea este efectuată de către autoritățile vamale ale țării exportatoare. În acest scop, ele au dreptul să ceară orice dovadă și să realizeze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control considerat corespunzător.

4. Dacă autoritățile vamale ale țării importatoare hotărăsc suspendarea acordării regimului preferențial pentru produsele în cauză în așteptarea rezultatelor verificării, ele acordă liberul de vamă importatorului, pentru aceste produse, sub rezerva măsurilor de prevedere apreciate ca necesare.

5. Autoritățile vamale care solicită verificarea vor fi informate asupra rezultatelor verificării cât mai curând posibil. Aceste rezultate trebuie să indice cu claritate **dacă documentele sunt autentice, dacă produsele în cauză pot fi considerate produse originare din Comunitate, din România sau dintr-una dintre țările la care se face referire la art. 4 și dacă îndeplinesc celelalte condiții stipulate în acest protocol.**”

Astfel, în urma verificării, autoritatea vamală germană a informat autoritățile vamale române cu privire la faptul că exportatorul menționat în caseta 1 a certificatului nu a solicitat eliberarea unui certificat EUR1 și nici nu a împuternicit persoana care a semnat în caseta 12 și, în consecință, autoturismul nu beneficiază de regim tarifar preferențial.

În consecință, organele vamale au procedat potrivit art. 107 din H.G. nr. 1.114/2001 privind Regulamentul de aplicare al Codului Vamal al României care prevede că: „În toate cazurile în care în urma verificării dovezilor de origine rezultă că acordarea regimului preferențial a fost neîntemeiată, autoritatea vamală ia măsuri pentru recuperarea datoriei vamale prin întocmirea de acte constatatoare.”

Față de situația mai sus-prezentată rezultă că răspunsul autorității vamale germane **confirmă** expres faptul că certificatul de circulație EUR1 nu este valabil, datele eronate înscrise în căsuțele nr. 1 și nr. 12 din certificat nefiind mici neconcordanțe sau erori formale, așa cum sunt ele definite la art. 29 din Protocol. În acest sens, susținerea contestatarului privind interpretarea eronată a răspunsului de către autoritățile vamale române nu are nici o fundamentare întrucât în discuție nu s-a pus “falsitatea” certificatului de circulație EUR1, ci tocmai eliberarea incorectă a acestuia prin nerespectarea procedurii expres instituite la art. 17 par. 1 și 2 din Protocolul sus-menționat.

Așa cum se stipulează și la art. 32 par. 5 din Protocol, pentru a fi considerate valabile, dovezile de origine trebuie să îndeplinească 3 condiții cumulative („și dacă”), respectiv:

- autenticitatea documentelor;
- condiții de fond pentru că produsul în cauză să fie considerat ca fiind originar din Comunitate, potrivit regulilor de stabilire a originii stipulate în Protocol;
- condiții de formă privind eliberarea dovezilor și toate celelalte condiții stipulate în Protocol.

Numai pe baza dovezilor de origine eliberate cu respectarea integrală și întocmai a condițiilor stipulate în Protocol, autoritățile vamale pot acorda preferințele tarifare prevăzute de acordurile internaționale la care România este parte.

Din punct de vedere vamal, stabilirea calității de „produs originar” pentru un bun importat din Uniunea Europeană este supusă restricțiilor și regulilor de determinare a originii din Protocol (obținerea în întregime într-un anumit teritoriu, incorporarea în produsul finit a unor materiale care au suferit suficiente prelucrări sau transformări, în funcție de îndeplinirea anumitor criterii, etc.). Astfel, simplul fapt că un produs a fost fabricat într-una din țările Uniunii nu conduce automat la stabilirea caracterului de „produs originar” pentru produsul în cauză, acesta trebuind să încorporeze materiale ce au suferit prelucrările sau transformările prevăzute la art. 6 și în anexa nr. II a Protocolului.

În aceste condiții, dovezile de origine, respectiv certificatul de circulație și declarația pe factură, sunt mijloace de proba exclusive care pot dovedi caracterul originar al produselor ce sunt importate din Uniunea Europeană, fiind menționate expres și limitativ la art. 16 par. 1 din Protocolul nr. 4 referitor la definirea noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă, anexa la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat prin O.U.G. nr. 192/2001.

Nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei temeiul de drept invocat de contribuabil, (art. 131 din Codul de procedură fiscală) având în vedere că pe de o parte aceasta vizează executarea silită a obligațiilor fiscale și nu stabilirea acestora prin titluri de creanță emise în cadrul perioadei de prescripție, iar pe de altă parte conform art. 61 alin. (1) din Legea nr. 141/1997, incidente la data emiterii actului constatator, autoritatea vamală are dreptul ca, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor, iar la data emiterii actului constatator (14.02.2006) dreptul organului vamal nu era prescris.

Având în vedere că contribuabilul nu a dovedit originea comunitară a autoturismului importat, în conformitate cu prevederile Protocolului nr. 4 referitor la definirea noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă, anexa la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat prin O.U.G. nr. 192/2001, regimul tarifar preferențial nu poate fi acordat, iar contestația domnului .X. urmează a fi respinsă ca neîntemeiată pentru suma de .x. lei reprezentând diferența de drepturi vamale de import stabilite prin actul constatator nr. .x./14.02.2006.

3.3. Referitor la accesoriile aferente drepturilor vamale de import în sumă de .x. lei stabilite prin deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii contestate

Cauza supusă soluționării este dacă contribuabilul datorează aceste accesorii în condițiile în care în sarcina sa au fost reținute ca datorate drepturi vamale, iar accesoriile se calculează de la data scadenței până la data plății.

În fapt, prin Actul constatator nr. .x./14.02.2006 Biroul vamal Ploiești a stabilit în sarcina contribuabilului .X. obligații vamale principale (taxe vamale, accize și TVA) în cuantum de .x. lei asupra cărora s-au calculat accesorii aferente în sumă de .x. lei, calculate pentru perioada 21.09.2006-30.04.2014.

În drept, potrivit dispozițiilor art. 115 din Codul de procedură fiscală, incidente la data emiterii actului constatator:

„(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. [...]”

Ulterior, începând cu data de 31.07.2007, a intrat în vigoare O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat, care modifică art. 115 din O.G. nr. 92/2003:

*„Art. 119 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere
(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere. [...]”*

„Art. 120 – (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.”

*„Art. 120¹ Penalități de întârziere
(1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2)-(6) sunt aplicabile în mod corespunzător.”*

În consecință, dobânzile și penalitățile de întârziere se calculează pentru neachitarea la scadență a obligațiilor bugetare.

Având în vedere prevederile art. 141 alin. (1) din Legea nr. 141/1997, unde se prevede:

„În cazul mărfurilor importate pentru care legea prevede drepturi de import, [...], datoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale.”

se reține că datoria vamală a luat naștere la data depunerii declarațiilor vamale de punere în liberă circulație a mărfurilor, în cazul în speță data chitanței nr. .x./25.09.2001.

Prin urmare, având în vedere faptul că datoria vamală s-a născut la data acordării liberului de vamă, fapt coroborat cu prevederile referitoare la accesorii, citate mai sus, duce la concluzia că data de la care curg aceste accesorii este data nașterii datoriei vamale.

În consecință, față de prevederile legale mai sus menționate și având în vedere că stabilirea dobânzilor și penalităților de întârziere reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul și în virtutea principiului de drept *accessorium sequitur principalae*, iar în sarcina contestatarului au fost reținute ca fiind datorate obligații vamale principale în sumă de .x. lei, neachitate la termenul scadent, urmează să se respingă ca neîntemeiată contestația și pentru suma de .x. lei reprezentând accesorii aferente drepturilor vamale.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 119 alin. (1) și alin. (2), art. 120, art. 120¹, art. 206 și art. 213 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, art. 68 și 141 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României, art. 16, art. 17, art. 29 și art. 32 din Protocolul nr. 4 referitor la definirea noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asocierie între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat prin O.U.G. nr. 192/2001 și art. 107 din H.G. nr.1.114/2001 privind Regulamentul de aplicare al Codului Vamal al României

DECIDE

Respinge ca neîntemeiată contestația formulată de domnul **.X.** pentru suma totală de .x. lei reprezentând drepturi vamale și accesorii aferente, stabilită prin Act constatator nr. .x./14.02.2006 și prin deciziile nr. .x.-.x./01.03.2007, nr. .x.-.x./07.04.2011, nr. .x.-.x./15.12.2011, nr. .x.-.x., .x./17.12.2012 și nr. .x.-.x./11.06.2014 referitoare la obligațiile de plată accesorii, emise de Biroul Vamal Ploiești.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul București.